

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอันรวดเร็วของสังคมโลกปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่า มนุษย์ทั่วโลกได้เดินทางมาถึงพร้อมๆกันในยุคใหม่ที่ชื่อว่า ยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม ตลอดจนการดำรงชีวิตของคนในชาติ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากเทคโนโลยีทันสมัยที่มีอยู่หลากหลาย เช่น คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศต่างๆ ทำให้ประชาคมโลกปัจจุบันสามารถติดต่อสื่อสารกันอย่างทั่วถึง และรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง โดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางและเป็นตัวเชื่อมให้การติดต่อสื่อสารและรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆเกิดประสิทธิภาพ ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาพัฒนาตนและพัฒนาประเทศชาติและยังช่วยให้รับรู้ข้อมูลข่าวสารวัฒนธรรม ประเพณี จากทุกประเทศทั่วโลกเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ อาริวิธน์ น้ำเพชร (2530) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “บุคคลที่รู้ภาษาอังกฤษ ย่อมสามารถเข้าใจความคิด ทัศนคติ และวัฒนธรรมของชนชาติอื่นได้” เพื่อสามารถติดต่อสัมพันธ์และเข้าใจเพื่อนร่วมโลกได้เป็นอย่างดี หรือรู้เขารู้เรา วิสัยทัศน์การพัฒนาการศึกษาในอนาคตได้รับการวิเคราะห์ว่าการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพอยู่ในโลกยุคใหม่ได้นั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) ดังนั้น ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จึงมีโอกาสดีกว่าในการแสวงหาความรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆทางวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การแพทย์หรือเทคโนโลยีต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญมากภาษาหนึ่ง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการเข้าถึงวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากอาชีพและสื่อต่างๆ ล้วนมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้อง ในขณะที่ยวกันตำราทางวิชาการใหม่ๆ ส่วนใหญ่มักเขียนเป็นภาษาอังกฤษ จึงทำให้คนไทยมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อความต้องการจำเป็นในสังคมปัจจุบัน ดังนั้น ระบบการจัดการศึกษาของไทยจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย ให้อยู่ในระดับที่มีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสื่อสารสนเทศต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารและรับสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาหาความรู้ นำไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ (แรมสมร อยู่สุภาพร, 2535)

และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิชาการ เทคโนโลยีใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์ การอุตสาหกรรมต่างประเทศ ตลอดจนตำราต่างๆ ส่วนมาก จะพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับคนไทยในปัจจุบันที่จะต้องรู้และ สามารถติดต่อสื่อสารได้ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่า ยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนเพื่อการสื่อสารได้ และไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังที่ วิดโดสัน (Widdowson 1979 อ้างถึงใน นันทยา สุนทรวงษ์, 2535) กล่าวว่า "การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในช่วงเวลา ที่ผ่านมานั้น ปรากฏว่า ประเทศที่กำลังพัฒนามีนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาหลายปี แต่ยังไม่มีความสามารถเพียงพอในการใช้หรือเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็น การพูดหรือการเขียนก็ตาม ซึ่งประเทศไทยจัดว่าเป็นประเทศหนึ่งที่ยังจัดการเรียนการสอนภาษา อังกฤษไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร" จากสภาพการเรียนการสอนที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายและ จากความสำคัญของภาษาอังกฤษนี้เอง ทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้มีการพัฒนาปรับปรุง หลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในยุคปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบาย การเรียนการสอน โดยมีนโยบายให้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนา ความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้สื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถรับรู้ ข่าวสารจากสังคมโลกตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้และเป็นพื้นฐานการ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อมรรัตน์ สุตสวาท (2533) ที่พบว่า แนวโน้มการจัด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรกำหนดให้เริ่มเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงนับว่าเป็นทิศทางที่ถูกต้องที่กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีทางด้านความรู้และ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กไทยในระยะเวลาต่อมาได้มีการปรับปรุง และพัฒนาการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม มีการเปลี่ยนแปลงด้านจุดประสงค์การเรียน การสอน วิธีสอน แนวการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มี ความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ถึงแม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนนโยบายและแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หลายครั้ง แต่คุณภาพการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนการสอนคงประสบปัญหา หลายด้าน จากเหตุผลนี้เองทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้มองเห็นความสำคัญและความจำเป็น

ที่จะต้องมีการปฏิรูปหลักสูตรภาษาอังกฤษอีกครั้ง เพื่อคุณภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะได้มีเพิ่มมากขึ้น จึงได้จัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ขึ้น

สำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ได้มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารและรับสารที่เป็นภาษาอังกฤษ ได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อหรือในการทำงานอาชีพของตน จึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือ สามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคม และวัฒนธรรม (Socio-Cultural Functions) และสามารถสื่อความโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Linguistic Functions) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539) เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการกำหนดให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner Level) จำแนกได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539)

1. ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 โดยเริ่มสอนตั้งแต่ภาคปลายของระดับประถมศึกษาปีที่ 1
2. ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4
3. ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginner Fundamental Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

หลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในทุกๆด้านโดยสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต ให้สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง และรู้จักกำหนดแนวทางในการประกอบอาชีพตามความสามารถ มีทักษะในการทำงานอย่างเป็นระบบและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (กาญจนา คุณารักษ์, 2535) หลักสูตรที่ดีจะต้องมีความสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลง และความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคมที่แปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งหวังให้หลักสูตรเป็นตัวนำให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนเป็นแบบแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายและจุดประสงค์ที่วางไว้

หลักสูตรจะเกิดผลหรือไม่อย่างไรนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการนำหลักสูตรไปใช้ หรือการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัตินั่นเอง กระบวนการที่สำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้คือการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่ว่าหลักสูตรจะดีเพียงใด ถ้าการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนไม่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ อาจส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนได้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนคือครูผู้สอน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นตัวจักรสำคัญ ครูผู้สอนจึงต้องตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เพื่อความสำเร็จของหลักสูตรตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ อีกทั้งผู้บริหารเป็นผู้ที่มีส่วนในการสนับสนุนและบริการหลักสูตร เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีตามเป้าหมายที่วางไว้

การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539)

1. การวางแผนการสอน ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ การจัดทำกำหนดการสอน การจัดทำแผนการสอน และการจัดหาและจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน
2. การจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การเตรียมการสอนวิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอน และการสอนซ่อมเสริม
3. การวัดและประเมินผลการเรียน ได้แก่ ระยะเวลาของการวัดและประเมินผล การเรียน วิธีการวัดและการประเมินผลการเรียน และการนำผลการวัดและประเมินผล การเรียนไปใช้

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา พบว่า คุณภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ ทั้งในด้านความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สุพัฒน์ สุกมลสันต์, 2533) เนื่องจากประสบปัญหาหลายอย่างที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ดังมีรายละเอียด ดังนี้

ปัญหาด้านผู้บริหาร ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่มีเวลาศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องหลักสูตร ทำให้การปรับปรุงงานด้านวิชาการทำได้ไม่เต็มที่ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่มีคุณภาพและไม่เห็นความสำคัญ ไม่สนับสนุนด้านการสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้งขาดการวางแผนที่ดีในด้านการบริหารหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535) ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการนิเทศ ครูจึงไม่สามารถได้รับการนิเทศได้อย่างทั่วถึง ซึ่งทำให้ครูไม่ทราบข้อบกพร่อง

เกี่ยวกับการสอนของตน ผู้บริหารขาดการส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าทั้งทางด้านวิชาการและตำแหน่งหน้าที่เท่าที่ควร (อารียา ลีระกุล, 2532)

ส่วนปัญหาด้านตัวครูนั้น พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจจุดหมายของหลักสูตร เป็นต้น การวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและการประเมินผล ครูภาษาอังกฤษส่วนมากยังมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษไม่เพียงพอที่จะทำการสอน และมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับไม่ดีเท่าที่ควร (นันทยา สุนทรวงศ์, 2535) ครูภาษาอังกฤษไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของตนไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และยังไม่มีความรู้ดีพอที่จะใช้สอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (ลมัย จันตะยอด, 2535) ครูภาษาอังกฤษยังไม่มีความรู้ ขาดทักษะในด้านการใช้สื่อและการผลิตสื่อการสอน จึงทำให้ครูไม่ค่อยได้ใช้สื่อประกอบการสอนแต่ใช้หนังสือคู่มือเล่มเดียวกับนักเรียนในการสอน ขาดความรู้และความเข้าใจในการวัดและประเมินผล ขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ครูภาษาอังกฤษไม่ให้ความสำคัญ และไม่มีเวลาในการสอนซ่อมเสริมรวมถึงไม่เข้าใจวิธีการสอนซ่อมเสริมด้วย ซึ่งส่วนใหญ่มักสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนอ่อนเท่านั้น (ปราณี ตรีสุวรรณ, 2532) ขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำหลักสูตร ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารได้ (สมลักษณ์ สุขเมธ, 2539)

ปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ล้วนเป็นปัญหาที่เกิดจากการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพของนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจากปัญหาเหล่านี้ ย่อมเป็นสาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้การนิเทศการศึกษาย่อมเป็นสิ่งสำคัญ ที่เข้ามามีบทบาทเพื่อช่วยให้ครูได้รับการพัฒนาและปรับปรุงในด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อประสิทธิผลต่อคุณภาพของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2538) ที่กล่าวว่า "การนิเทศการศึกษา คือ การกระตุ้นให้การทำงานประสบผลสำเร็จ โดยผ่านตัวกลางหรือบุคคลอื่น เช่น ครู หรือผู้บริหาร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอีกต่อหนึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการทำงานและความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ เพื่อประสิทธิภาพอันสูงสุดในการเรียนของนักเรียน" และหลักเกณฑ์ที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการนิเทศการศึกษา คือ ต้องการทราบความต้องการของครูแล้วจึงวางแผนการนิเทศเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น เพื่อให้การนิเทศการศึกษาเกิดประโยชน์แก่ครูและช่วยเหลือครูได้ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของครูนั่น จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาความต้องการของครูก่อน เพื่อจะได้ทราบความต้องการที่แท้จริงของครู

จากที่กล่าวมานั้น เห็นได้ว่า การนิเทศการศึกษา มีส่วนช่วยให้ครูได้ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนในด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การที่จะให้การนิเทศเกิดผลกับตัวครูนั้นจึงจำเป็นต้องทราบความต้องการของครูในด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เพื่อจะได้สามารถวางแผนการนิเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของครูและแก้ปัญหาได้ตรงกับความต้องการของครู

โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งบริหารงานโดยบาทหลวงในศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก มีเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในด้านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาและความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และได้ตั้งเป้าหมายของลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในปี พุทธศักราช 2544 ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา
2. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเห็นแนวทางการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและมีทัศนคติที่ดีต่อครูผู้สอน

โรงเรียนคาทอลิกได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน โดยเริ่มทำการสอนอย่างเป็นระบบตั้งแต่ปี พ.ศ. 2428 รัชสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยจัดให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในระยะแรก โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานครเคยมีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จในการสอนภาษาอังกฤษจนเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของบุคคลทั่วไป และได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครอง โดยการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมาก แต่ในปัจจุบันพบว่า คุณภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนคาทอลิกลดน้อยถอยลง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพในด้านภาษาอังกฤษตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ในปีพุทธศักราช 2544 ซึ่งต้องการให้มีความเป็นเลิศในด้านภาษาอังกฤษ

จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการการนิเทศในด้านการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอนระดับประถมศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษา สภาพ ปัญหา และความต้องการการนิเทศในด้านการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอน ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เพื่อจะนำผลที่ได้นั้นมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และสามารถให้การนิเทศด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนได้ตรงกับความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพในด้านภาษาอังกฤษตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอน ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอน ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศด้านการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอนระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการนิเทศด้านการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอน ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร จำนวน 36 โรงเรียน โดยมีขอบเขต ดังนี้

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร

2. กรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษา โดยมีขอบเขต ดังนี้

2.1 การวางแผนการสอน

- 2.1.1 การวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

- 2.1.2 การจัดทำกำหนดการสอน

- 2.1.3 การจัดทำแผนการสอน

- 2.1.4 การจัดหาและจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน

2.2 การจัดการเรียนการสอน

- 2.2.1 การเตรียมการสอน

- 2.2.2 วิธีสอน
- 2.2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.2.4 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.2.5 การใช้สื่อการเรียนการสอน
- 2.2.6 การสอนซ่อมเสริม
- 2.3 การวัดและประเมินผลการเรียน
 - 2.3.1 ระยะเวลาในการประเมินผลการเรียน
 - 2.3.2 วิธีการวัดและประเมินผลการเรียน
 - 2.3.3 การนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนไปใช้
- 2.4 ปัญหาในการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอน
 - 2.4.1 ปัญหาด้านการวางแผนการสอน
 - 2.4.2 ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 2.4.3 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
- 2.5 ความต้องการการนิเทศด้านการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอน
 - 2.5.1 ด้านการวางแผนการสอน
 - 2.5.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 2.5.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หมายถึง การนำหลักสูตรมาวิเคราะห์และแปลเป็นภาคปฏิบัติในชั้นเรียนในด้านการวางแผนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนเพื่อจะได้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

ความต้องการการนิเทศ หมายถึง ความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในการศึกษาที่จะได้รับการนิเทศจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ในด้านการแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษไปสู่การสอน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการวางแผนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน

ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หมายถึง ครูผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ นคร

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนคาทอลิก หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในการปกครองของศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิกในประเทศไทย และอยู่ในเขตการปกครองของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการปกครองครอบคลุมจังหวัดต่าง ๆ 11 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม สมุทรสาคร สุพรรณบุรี ฉะเชิงเทรา ปทุมธานี นครนายก พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง นนทบุรี และสมุทรปราการ รวมจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 36 โรงเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาและปรับปรุงด้านการวางแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนของหลักสูตรภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น
2. ผลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ในการวางแผนการนิเทศการศึกษา ได้ตรงกับปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูมีประสิทธิภาพในการสอนมากยิ่งขึ้น
3. ผลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นแนวทางสำหรับฝ่ายการศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ในการวางแผนและพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูระดับประถมศึกษา ให้เหมาะสมและตรงกับปัญหาและความต้องการของครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย